

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanipla plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnatelju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanipla, t. j. vse administrativne stvari.

Šah macchiavellizmu.

Naše mnenje o grofu Badeniju se je tekoma teh dveh let, kar vodi našo notranjo politiko, znatno izpremenilo. Tedaj, ko se je kot nova zvezda prikazal na političkem odzoru, so razna poročila o njegovi osebi obudila v nas upanje, da prevzame državno krmilo res nadarjen in energičen državnik, kateri s krepko roko potegne iz jarka zavoženi naš državni voz in ga spravi zopet v pravi tir. Dejstva so nas prepričala, da smo se motili. Baden ni tisti veliki državnik, za katerega so ga proglašali njegovi oficijozi, narobe, vse kaže, kakor da je njegovo obzorje precej czko, trdnih političnih načel pa da sploh nima, nego da smatra premeteno uprizorjeno spletko za višek državniške modrosti, sploh da je tudi on, kakor so navadno avstrijski ministri, iz šole tistih državnikov, katerih učitelj in voditelj je Badenijevih prednikov rojak, glasoviti Macchiavelli.

Grof Baden je nekaj časa srečno deloval po Macchiavellijevih naukah, a prav, ko je njegov macchiavellizem prišel v najlepše cvetje in obetašu v obliki pogodbe z Ogersko, prav v tem trenutku so najbolj interesovane stranke spoznale ne odkritost in neiskrenost Badenijeve politike, in to spoznanje je kakor slana padlo na nežno cvetko milih zaupnosti.

Z macchiavellizmom skuša grof Baden rešiti sedanji sistem avstrijske notranje politike. Morda je to znak, da je sistem, vendar prid ga praktikuje, že tako trhlein in slab, da ga z drugimi sredstvi že ni več vzdržati, nego samo z zviačo, ali ta macchiavellizem nasprotuje vsem našim moralnim in nravnim principom in nam je povrh še tako na škodo, da bi se pregrešili proti najvitalnejšim interesom našega naroda, ako bi se mu ne uprli z vso odločnostjo.

Nas Slovence je grof Baden dosti dolgo vodil za nos. Obetaš je mnogo, kar je kdo zahteval, izpolnil pa ni ničesar. Vse, kar se je za časa njegovega vladanja ukrenilo na Štajerskem, na Koroškem in zlasti na Primorskem, vse svedoči, da nam je voda

neprijazna in odločno nasprotna, naposled je pa še sam Baden pri razpravi o primorskih razmerah pokazal svoje pravo lice, in se jasno in določno postavil na stran Italijanov in proti nam.

Prav tako, kakor Slovencem, se je zgodilo tudi Čehom. Viada jim je dala z jezikovnimi naredbami majhen del pristoječih jim pravic, takoj na to pa je vse, kar je dala v tej naredbi, z drugo naredbo zopet preklicala in razveljavila.

Razočarani smo Slovenci in razočarani so Čehi. Ko bi bil grof Baden spreten državnik, skrbel bi bil, da njegove igre ne spoznajo tisti, kateri skuša speljati na led pogodbe z Ogersko, tako pa je ostal zvest tisti nerodnosti, katera je razen Taaffea dičila malone vse dosedanje ministarske predsednike, in pokazal karte, še predno je bila odločilna ura, ter tako napotil Čeha in Slovence, da so začeli resno uvaževati, bili ne bilo najboljše, nastopiti pot opozicije proti tej vladi.

Razmerje v državnem zboru je sedaj precej jasno, kar pritata oba adresna načrta. Tako v gospodski kakor v poslanski zbornici se je našla večina, katera se je zjednivala na skupen program in ga izrazila v adresnih načrtih. V tem programu zavzemata narodna ravnopravnost in avtonomija dežel najvažnejše mesto, ti ideji vežeta vse v večini združene stranke, in pri razpravi o teh adresah se mora definitivno odločiti razmerje mej večino, oziroma slovanskimi strankami in mej vladu.

Pred vsem treba jasnosti! Vlada se mora odkriti in brez zadržka odločiti na to ali na drugo stran. Postaviti se mora na stališče, katero so formulirale večini pripadajoče stranke, na stališče narodne ravnopravnosti in avtonomije, odstraniti iz ministerstva somišljenike narodni ravnopravnosti in avtonomiji dežel najsovažnejših strank ter se sploh poštenu okleniti večine, sicer je vsaj mej Čehi in Slovenci in mej njo pretrgana vsaka zveza.

Slovenski narod si ne želi boja, ali če nanese potreba, se ga tudi ne ustraši. Vsled vladnega postopanja je prevladala splošna nezadovoljnost in nastala občna nezaupnost proti vladu in vjenim intencijam, in zato je treba jasnosti in sigurnosti.

Tisti antikvirani macchiavellizem, kateri je prouzočil Magento in Kraljevi Gradec, in s katerim je zdaj zopet grof Baden poskusil svojo srečo, nam prav nič ne imponira, in zdat, ko smo ga spoznali, nas ž njim ministrski predsednik ne bo več slepil.

Dokler ne dobe slovenski poslanci popolnih garancij, da bode vladna politika odkrita in lojalna, in dokler ne dobe neumakljivih garancij, da se ugedi vsem najpotrebnejšim našim zahtevam, dolej se ne sme slovenska roka vzdigniti za pogodbo z Ogersko.

Slovanskega življa na Primorskem bo za obstanek.

(Dalje.)

Pri volitvah samih, v vseh njihovih stadijih, so se dogajale najrazličnejše nepostavnosti. Pri seставljanju volilskih listin, pri reklamacijah, pri rezurzih, pri pozivih, kakor tudi pri volilnem činu samem vršile so se deloma nezakonitosti, deloma pa nasilstva, oboje proti Hrvatom. Volilne komisije so to mirno gledale, oblastva za varnost pa so služila le v to, da so varovala — rušilce postav. (Čujte!) Ako se je kdo izmej naših ganil le z besedico, spodili so ga takoj. Treba je, da se vse to preišče. Dogodki mej volitvami po Istri raziščijo se v kratkem. Potrebno in nujno je razpravljati o teh odnošajih, in sicer tem bolj, ker so spravili mej svet italijanski in nemški časopisi Primorja, uradni, poluradni in neuradni listi, pa tudi neki veliki tukajšnji časopis (govornik je menil tu židovski časopis „Neu Freie Presse“. Op. ured.) velika poročila o nasilstvih in nerdenostih, ki so jih vršili Hrvati. Najno potrebno je razpravljanje tudi zategadelj, ker so bila taka poročila doposvana tudi visoki c. kr. osrednji vladni, kakor smo mogli soditi po edgovetu, katerega je podal predvčerajšnjim na našo interpelacijo eks-senčenca gospod ministerski predsednik. Nujno potrebna je razprava v teh odnošajih radi dogodkov 16. marca t. l., radi dogodkov, ki so bili bajè vzrok, da je primorska voda morala dislocirati vojaštvo po okraju Poreč.

LISTEK.

„Boben poje . . .“

Črtica. Spisal H. Tovote.

Dušča, soparna vročina visi že dopolndne nad mestom. Široki listi košatih senčnatih kostanjev v dvornem vrtu vise velo navzdol. Že par tednov leži fini sivi prah na njih, katerega vzdigoje topli jutranji veter raz cesto, in katerega še dež doslej ni opral.

Par vrabcev se koplje v vročem cestnem prahu ter odleti, preprije se, na streho rezidence, od koder kliče v svoji proletarski domišljavosti nad vodom, ki jih je preprodil s ceste.

Starka v moških čevljih, kljub vročini z rumeno ruto okoli glave, z moškim klobukom in v priprostem, od dežja in solnca brezbarvnem krilu, je prestala za trnatek s pometanjem, da se popelje voz mimo nje. Potem pa brodi dalje po prahu, ki se vzdigoje v gostih oblakih od tal; zakaj škopljene ne pomaga nič in ne more odvzeti suhe, žgoče vročine.

Vrabci se vračajo na cesto ter se preprije za sveže konjsko blato: jutranje solnce pa se žareče odbija od razsušenih tal.

Oddaljeno lahno šumenje opozori starko z nagubanim licem in z osušenimi, brezbarvnimi rokami,

ki se krčevito oklepajo metle, da prestane in posluša. — So li vojaki ali samo v daljavi drdrajči in ropotačoči voz? —

Šum prihaja bliže in bližje. Boben poje in doni nekam zamoklo v razpaljeno jutranjo vročino.

Sedaj so zavili tamborji okoli oglja in korakajo v arkade dvornega vrta. „Tambor-major“ povesi svojo palico, mahne parkrat vodoravno, jo zasuče dva trikrat v krogu, in odmeri s koncem novo smer.

In zopet korakajo naravnost, tambor pa daje pri vsakem koraku graciozno svoj takt. Za njim stopajo v ravni črti sekcijske kolone bataljona, ki se vraca z vežbalniča v vojašnico.

„Tambor major“ da znamenje, boben umolknje, godba zadoni in koraki postajajo krepkejši in čvrstejši. Pred vrnitvijo v vojašnico je še potrebna dobra parada! —

Starka je stopila v stran proti dvornemu vrtu, kjer širi širokovejno drevje tudi na cesto skromno senco. Pred njenimi očmi je korakala godba, štabni častniki so jezdili na svojih utrujenih konjih — potem je prišla kolona . . . Vojakom se vlivajo potne kapljice po ogorelih, rujavih sencih ter se mešajo z gostimi oblaki sivega prahu, katerega vzdigujejo težki čevlji, in ki se kadi v lice, tako, da dobivajo obraz pod čakami povsem divji izraz. Na čevljih, čakah, na ramah in puškah leži gost, droben, brez-

barven prah. In negajivo se zsganja v oči, v nos in usta, da se suši grlo še bolj nego od vročine, in da se jezik prileplja v ustih. Jednskomerno koračajo naprej, jedna dve, jedna dve. —

Starka se naslanja na metlo. Sino zanemarjena je videti poleg vojakov. Rumena ruta ji pada preko oči, izpod nje pa se krade par razmršenih sivih las. Veliki umazani klobuk je potisnjen globoko v nagubano lice. Krilo visi razdrapano od nje, solnce, dež in sneg so barvo že davno izsesali. Višoki čevlji so švedrasti ter zevajo mogočno na oba straneh, da se lahko zajemata blato in mokrota.

Slika bede in propalosti. —

Sedaj pa, ko so vojaki trdib, jednskomernih korakov in moškega stasa stopali mimo nje, zasvetilo se je v starih očeh, ki so ležale globoko v svojih votlinah: blisk spominov. Vidi se zopet, kako je pred mnogimi, mnogimi leti prišla prvič z dežele v mesto kot dekla.

Njen prvi ljubček je imel jedno zvezdo. Kako ponosno je hodila o svobodnih nedeljah ž njim na spreobod, kako ji je ugajala lepa, dvoobarvna uniforma! Obljubil ji je, da jo vzame, in ona mu je brez pomislika verovala in storila vse za njega. Vsak dan je preštevala dneve, kdaj bude svoboden.

Ko pa so končno minula tri leta, šel je v domovino, samo za kratek čas, kakor je mislila. Ča-

Jaz tega nisem videl sam, nego sem o vsem le slišal in čital, da je omenjenega dne okoli 3000 Hrvatov spremjalo volilne može proti Poreču. Spremljali so volilne može, v Poreč pa niso šli, ko so čuli, da bodo volilne može ščitili vojaki. V Po-reču je bilo namreč že takrat vejaštvo. Volilci so svoje volilne može spremjali, za kar so bili popol-noma upravičeni z ozirom na dogodke, ki so se vršili pri vseh drugih volitvah. Pri vsaki volitvi, gospoda moja, v l. 1885. in 1891. pri državno-zborskih volitvah, v l. 1889. in 1895. pri deželnih volitvah, pa pri občinskih volitvah, vedno so napadali Hrvate, oziroma hrvatske volilne može. Dne 10. marca, ko se je vršila volitev poslanca V. kurije — in to priznava tudi gospod ministerski predsednik — so se dogodili izgredi in sicer ne v Po-reču, ampak tudi v Kopru, Operlalu in v drugih krajih. Dne 11. in 12. marca so dejali Italijani ne-katerim Hrvatom — imena so zai poznana z obe stranij —, da se je Hrvatom 10. marca še dobro godilo, da se pa bodo Italijani igrali 16. marca z njihovimi glavami kakor z oranžami. (Čujte!) Dne 13. marca je časopis „L'Istria“ — to je vendar glavno glasilo vladajočih in tako sijajno gospodarjevih strank v Istriji — grozil. Gospodje, čitate list „L'Istria“ z dne 13. marca, in videli bodete kako so grozili Hrvatom. Dne 14. marca — tudi to prizna g. ministerski predsednik — je bil Marko Pavletić iz Vrvarjev brez povoda napaden, vržen ob tla in ranjen. (Čujte!) Mesto da bi ga peljali k zdravniku, zaprli so ga v — ječo.

To je kultura! (Dr. Gambini: Razjasnimo že vse.) Gospoda moja, ali niso imeli pri takih dogodkih, ki so se dogajali 4, 3, 2 dni pred volitvijo, Hrvatje dolžnost in pravico, spremljati svoje volilne može? In kaj so storili tamkaj? Videli bodete kaka zlodejetva so jim podtikali! — Nujno potrebno je, da razpravljamo o razmerah v Primorju tudi z ozirom na interpelacijo, ki se je stavila v tej zbornici 6. aprila. Dovolil si bom samo detskniti se te interpelacije in sicer po beležkah, katere sem si na pravil že 6 in 7. aprila. Za evojo csebo konst-tujem že sedaj, da ni bila dotična interpelacija prav nič družega, nego sredstvo, ki naj bi pokrilo hudo-delstva, ki so se d. godila s strani italijanske stranke in c. kr. vlade proti Hrvatom, (Smeh mej Italijani. — Tako je! pri Slovazih) in ki naj bi odvrnila pozornost od njih. (Pritrjevanje na desni. — Ugovori.) V interpelaciji se neglaša, da je že pred 15 leti vladala popolna sloga. Resnica je to, dokler so Italijaci ravnsli s Hrvati kakor s sužnji ter jih tudi tsko nazivali (štavi) in dokler so Hrvatje to tepli. Odtlej pa — tako goveri interpelacija — so začele tuje privatne osebe in uradniki slovensko propagando.

Politično slovenska propaganda obstaja v tem, da se hrvatski in slovenski narod probuja. Tuji agitatorji so za italijansko gospodo oni, ki niso Italijani, domačini pa so jim le Italijani iz te ali iz kake druge države. Kar se tiče uradnikov, mogel bi jih našteti od davčnega eksekutorja da namest-nika manego, ki so agitovali, a ne v smislu Hrvatov

kala je, da se povrne, kakor je obljudil. Pisala je pismo za pismom. Toda on se ni vrnil, niti odgovoril ji ni. —

Čez par let se je omožila z malim obrtnikom, tipetarem, ki je delal za njeno gospodo in katerega je tako spoznala. Prvega je polagoma pozabila. Skušala se je potolsziti.

Kmalu pa si je želela svoje staro mesto na-zaj, zakaj boriti sta se morala mnogokrat bitko za vsakdanji krib. Dobila sta dekllico in dva fanta, in ti so precej zahtevali. A dorasi so, močni so postali in krepki.

Ko pa je nastala vojna s Francijo, šla sta fanta v boj.

Kako ponosna je bila, ko ju je videla v lepih uniformah! Na nevarnosti ni mislila, ki so jima pratile. —

Stala sta oba v jedni kompaniji in oba sta — pač na jeden dan... Vojna je bila končana. Z ugovalci so se vračali domov. Njena sinia nista bila več njimi. Spala sta v tuji zemlji.

Mož je začel bolehati. Obrt je šla slabo, in beda in revščina sta se kopiličili dan na dan.

Nekega dne je izgubila zadnjo oporo. Njena hčerkka je pobegnila od doma ter se ni več vrnila. Začela se je ljubimati z nekim častnikom ter je potegnila z njim. Pozneje je zopet zvedela nekaj o njej, a ni je marala zasledovati. Nič ji ni bilo na

in Slovencev, ampak v smislu Italijanov. (Dr. Gam-bini: La na dan z imeni!) Postregel vam bom tudi z imeni.

Odtlej, pripoveduje italijanska gospoda, se do-gajajo napadi proti Italijanom pri vseh volitvah in polja in vinogradi se vandalsko opustošajo. To vse, gospoda, je orožje italijaške stranke (Italijani ugovarjajo, Slovani kličejo: Tako je!), kar do-kazuje najbolje okraj Voloska, kjer niso bile trte nikdar porezane, dokler se ni utrdila ondi italijanska stranka, in kjer ni bil prej pri volitvah nihče ranjen in kjer se ni prej nikdar proti nikomur razgrajalo. Odkar ima v rokah moč italijanska stranka, razgraja se, režejo se trte, napadajo se ljudje v Moščenicah, v Lovranu in Veprinah, v poslednjem času celo v kastavskem okraju. (Dr. Gambini: Rekli ste vender, da so ondi sami Hrvatje!) Da, ondi so sami Hrvatje, pa od italijanske stranke podkupljeni ljudje, ki so v najožji zvezi z deželnim glavarjem Campitellijem in z različnimi člani dež. odbora. (Čujte! — Italijani ugovarjajo. — Dr. Gambini: Morda tudi z ekselenco Baden-jem?) Gospoda pravi v interpelaciji, da je bil v okolici Poreča promet pretrgan, da so bili v Orseri volilni možje terorizirani, da so razbili v Sbandatiiju voz in pretepli kočijaža, da so v Sv. Lovrencu razkopali neko gomilo, da so v Castellierju za-vratno napadli orožnika ter ga ranili in da so bili zato samo nekateri kaznovani. Ker nimajo dejstev iz l. 1891—97, navajajo dogodke iz leta 1891. (Čujte! — smeh na desni.) Vprašam, kdo je pre-trgal promet pri Poreču? (Dr. Gambini: Slovanski kmetje!) Ali ste to tudi dokazali? (Dr. Gambini: Da!) Sami pravite v interpelaciji, da sodišča in oblastva niso mogla najti ničesar, zakaj jih ne imenujete Vi? Hotel sem Vam že povedati, kar Vam pri tej priliki gre.

Kdo je v Orseri teroriziral volilne može? — Kdo je razbil voz? i. t. d. Slučaja v Castellierju no-čete zato omeniti, ker je prišel do najvišjih justičnih oblastev, in Vi in vsakdo se more iz dopisov prepričati, kako pristranske so bile varstvene ob lasti, kako pristransko so postopale i politične i sodniške oblasti v tem slučaju.

Da, gospoda, le poglejte akte in videli bodete! Le tega slučaja ne imenujte, kajti ta je pravcata sramota za administracijo v Primorju! (Dalje prih.)

V Ljubljani, 18. maja.

Graški mestni občinski svet je sklenil, da se ne udeleži dobrodružne razstave na Dunaju povo-dom petdesetletnica vladajučega cesarjevega, ker je mi-nisterski predsednik grof Badeni izdal jezikovne naredbe. Graški mestni očetje so torej s tem hoteli izreči vladni novi nezaupnico.

Proti Ebenhochovi šolski predlogi je skle-nilo jednoglasnotudi društvo učiteljic in odgojiteljev v Avstriji 7. maja resolucijo. V tej se povdarda, da bi bila najobčutljivejše prizadeta odgoja deklic s po-manjšanjem šolske dolžnosti. Rumen tega odbija re-solucija predloga tudi zategadelj, ker bi ista izrinila iz javnih šol skoro do celia ročna dela.

njej težče. Če bi se bila vrnila sedaj, bi jo bila k večjemu zapudila od hiše.

Nekoga dne je potem umrl še njen mož, in sedaj je bila povsem sama na svetu. Nekaj časa se je ravno vzdržavala, potem je morala zapustiti stanovanje. Zapudili so jo. Postarala se je, postala ne-redna, za nikako raho, samo za pometanje cest je še bila. Tako si je sedaj služila z metlo svoj kruh... Zaduža kompanija je korakla mimo nje.

Pri vhodu v vojašnico ob dvornem vrtu je zavila godba v stran, in prada se je začela. — Bobni so ropotali k bobneči godbi kakor grozeče godrnjanje.

Voz je pridrjal iz vrat rezidence. Skoro bi bil povozil starko, ki je še vedno, sloneča ob metli, sanjala v solnčnem sijaju o svoji minolosti. —

Godba je umolnila. Tam za voglim je zgi-nila blesteča kaša. Muožica, ki se je nabrala, se je zopet razšla.

Starca pa je skrčila na mah pest in zalučila za zadnjim vojakom, ki je zavil ob oglu k vhodu na dvor vojašnice, nerazumljivo kletvico. Sama ni vedela zakaj.

Potem je poprijala zopet metlo in pometala na desno in levo, polna togote, da se je prah vzdigoval visoko v zrak. Neutrudno je pometala v žareči solnčni vročini dalje, dokler ni pomela jedenkrat njo samo smrtna metla na vesoljno smetišče. Prev. V. F.

Nemški strah v Šleziji. Nemci so res ubogi ljudje. Vedno so v strahu in razburjenosti. Sedaj se je nakrat razvesla vest, da boče vladu preustrojiti „avstrijsko-šlezko kmetijsko društvo“ v c. kr. kme-tijsko družbo, in to razdeliti v poljski oddelki s se-dežem v Tešinu, in nemški in češki oddelki s se-dežem v Opavi. Vsak teh treh oddelkov bi imel precj samostojnosti in bi se posluževal pri urado-vanju svojega jezika. Sedanja kmetijska družba po-sluzuje se samo nemškega uradnega jezika. Nemci zatorej zopet kriče o novem napadu na nemščvo.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko. Pogajanja mej avstrijsko in ogersko vlado glede kvote se ne vrše dosti bolj gladko, nego se je v kvotnih depu-tacijah. Dvomiti pa vender ni, da se vladu sporazumita, in tista, ki prijenja, bode avstrijska vlada. Že sedaj je avstrijska vlada za celih 6% odjenjala nasproti avstrijski kvotni deputaciji. Poslednja je zahtevala, naj Ogti plačajo na leto 42%, avstrijska vlada je zadovoljna, če ogerska državna polovica na leto donaša k skupnemu državnemu stroškom 36%. Razloček mej obema zahtevama znaša na leto kacih 6 milijonov, torej za deset let, za katere se sprejme pogodba, kacih 60 milijonov goldinarjev. Ogerska vlada pa noče dovoliti nad 33%. To je prav za prav tista kvota, kakor so jo Ogti plačevali doslej, ker se je dosedaj predno se je kvota razdelila, za-računalo ogerski državni polovici 2% na vojaško granico. To se letos več ne zgodi.

Hrvatske volitve in Kossuth. V Slavoniji je naseljenih več madjarskih kmetov. Ti ljudje so veliki nasprotniki Hrvatov. Pri volitvah so dcslej običajno podpirali vladne kandidate. Letos pa jim vladni kandidat kar nič ni ugajal. Vsa prizadevanja, da bi jih zanj pregorili, so bila zastonj. Brez teh madjarskih glasov vladni kandidat ne zmaga. V tej zadregi je prihitel vladni stranki neki bistroumni poštni uradnik na pomoč. Zbral je madjarske kmete, govoril jim o zaslugah, ki jih je imel pokojni Kos-suth za njih narod, in končno svetoval, naj gleda volitev vprašajo Kossuthovega sinu za s-čet. Ta svet je vsem ugajal in odpolali so h Kossuthu deputa-cijo v Budimpešto. Seveda Kossuth je precej spo-znal, da je vladna stranka na Hrvatskem Madjarom nejprijeznejja. Svetoval je deputaciji, naj volijo vladnega kandidata. Drugače ne kaže, ker na Hrvatskem ni stranke, ki bi si potegovala za nezavisnost Ogerske. Potem jim je pa srce pokladal, kako naj čavajo madjarski jezik in govoril o neki madjarski kulturni misiji v Slavoniji. V Budimpešti so pa deputacijo preskrbeli z mnogimi madjarskimi in nemškimi volilnimi oklici za vladnega kandidata. Na vseh teh oklicih je podoba Kossuthova. Sedaj celo vladni organi razširjajo te volilne oklice po Slavoniji. Mad-jarski kmetje bodo volili z največjim navdušenjem vladnega kandidata. Ves ta dogodek v jako čudni luč kaže razmere na Hrvatskem.

Grško-turška vojna še ni končana. Grki skušajo ofenzivno postopati v Epiru, v Tesaliji pa Turki dalje prodirajo. Turki očitno ne marajo premirja in le gledajo, da zasedejo kolikor je moč grškega ozemlja, da bodo potem zahtevali višjo od-školnino. Evropske velevlasti pa s svojim posredovanjem ne morejo ustaviti vojne, kakor niso mogle Grke spraviti Krete, dokler jih niso Turki otepli. Tur-cija tudi predobro ve, da se jej ni batiti velevlasti, ker vsa njih jedinstvo je le navidezna. Vsa tista skrb za ohranjanje miru, o kateri se toliko govori in piše, obatoji le v tem, da se mej seboj ne spopadejo, to pa le iz strahu, ker nobena ne ve, kakšen bi bil konec.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. maja.

— (Našim drž. poslancem na znanje.) Zato, da verodostojne strani se nam poroča, da je na-učni minister baron Gauthsch štajerskim velepo-sestniškim poslancem trdnno obljubil, da se utrakvi-stična gimnazija v Celju konec tekočega šolskega leta opusti, in da se mesto nje ne napravijo slo-venske paralelke na obstoječi veliki gimnaziji v Celji — tako je vsaj neki jako uplivni liberalni ve-leposestnik štajerski povedal v krogu svojih poli-tičnih sosišljenikov, ne morda pri vinu, nego pri re-snem političnem razgovoru, ter imenoval kot vir dva veleposetniška državna poslancu. Ne dvomimo, da dovoli sedanja zbornica zopet potrebnii prispevek za chranitev utrakviščne gimnazije, toda baron Gauthsch je zvit kakor kozji rog, in lahko razpusti gimnazijo še predno reši zbornica proračun. Zatorej pozor, poslanci!

— (Varujmo se Židov!) Vsi razsodni ljudje soglašajo v tem, da bi bilo naši narodni stvari na veliko škodo, ako bi se v nas naselili Židi. Ako se že trgovinskih zvez z Židi ni ubraniti, ker je velika trgovina in velik del industrije v židovskih rokah, skrbimo vsaj, da se mej nami ne naseli preveč krivostnih potomcev Abrahomovih. Neki Žid, ki je pred potresom kupčeval v Ljubljani s starimi hlačami, po potresu pa zbežal, a se zopet vrnil, hoče zdaj napraviti trgovino s konfekcijskim blagom. Doslej se trudi zaman dobiti za tako trgovino primernih prostorov. Razni hišni posestniki, pri katerih se je nadležni žid oglasil, imajo sicer take prostore na razpolaganje, a vse so Židove ponudbe odločno odhili. Naj bi jih posneli tudi vse drugi hišni posestniki!

— („Glasbeni večer“) Na vzpostrej jutrajšnega (19. t. m.) „Glasbenega večera“ postavljene narodne pesmi „Sem slovenska deklica“ in „Rožmarin“, harmonizowane po našem M. Hubadu, pelo je „Slovensko pevsko društvo na Dunaju“ 7. t. m. v veliki dvorani glasbenega društva (Musikvereinsaal), kjer se je meseca sušca lanskega leta oslavila „Glasbena Matiča“. Dunajski kritiki hvalejo od imenovanega koncerta (7. t. m.) pred vsem narodne pesmi. Tako so polni navdušene hvale „Nene musikalische Presse“ z dne 9. t. m., „Wiener Abendpost“ z dne 8. t. m., „Wiener Tagblatt“ z dne 10. t. m., „Neue Freie Presse“ z dne 11. t. m., „Reichspost“ z dne 13. t. m. Prvonavedeni list n. pr. pravi mej drugim: Vzpored (koncert) je bil bogat in tako dobro izbran, da je vrsta najlepših, dražestnih slovenskih narodnih pesmi, druga lepa od druge, izvrstno prirejene po Mokranju (srbske nar. pesmi) in Habalu, načladata prvi del koncerta. Naj bi tudi naš „Singverein“ z isto ljubezno gojil nasoko narodno pesem, prirejeno po načinu starih mojstrov v s kapela petju! Srbsko-makedonske, jedna slovenske (Rožmarin) in jedna ilirska (prav iz Ilirske dobe: „Sem slovenska deklica“) ugajale so nepopisno vseled svojega zdravega jedra, plemenito melodike in magistratne ritmike. — Pričakujemo, da se bodo iste pesmi nlušale rade tudi v domovini! — Za jutrišnji III. Glasbeni večer na korist pokojniškemu zaključku društvenih učiteljev, kateri se bo vrnil s sedeževjem gospodov Edwarda Stiarala (cello), Karola Hoffmeisterja (klavir), Josipa Vedrala (vijolin) in oddelka društvenega pevskega zbor pod vodstvom gosp. Josipa Čerija se je dolčil naslednji vzpostrej: 1.) A. Rubinstejn: Sonata za klavir in gosi, op. 13. G dur. (Moderato con moto. Tema con variazioni. Scherzo. Finale) 2.) M. Hubad: „Sem slovenska deklica“, „Rožmarin“; J. Čerin: „Eti starček je bil“, narodne pesmi za mešan zbor. 3.) F. Mendelssohn Bartholdy: Trio za gosi, cello in klavir; op. 49. D-moll. — (Molto allegro agitato. Andante con moto tranquillo. Scherzo: leggiero e vivace. Finale: allegro assai appassionato.) 4.) Dr. Joh. Brahms: „Širi ciganske pesmi“ za mešan zbor s spremiščevanjem klavirja; op. 112. Začetek točno ob 8 uri zvečer.

— (Pomnoženi odbor „Kluba slov. bicklistov“ Ljubljana, odbora „Zveze slov. kolejarjev“ in „I. splošnega kolesarskega društva“ ter načelstvo „Zadruge za zgradbo cirkaliča“) se tem potom najnjudajše povabljo, da se izvlije polnoštavilno udelenje jako važnega skupnega razgovora, kateri se vrni v četrtek, dne 20. t. m. v spodnji kavarni „Narodnega doma“. Pričetek posvetovanja z ozirom na obširnost dnevnega reda točno ob 8 ur izvečer.

— (Domča umetnost.) V izložbi prodajalnice gospe Ane Hofbauerjeve izpostavljena sta dva kipa sv. Cirila in Metoda v skoraj naravnih velikosti. Kipa sta delana iz marmornega cementa ter sta namenjena cerkvi na Kraljevici v Hrvatski. Izvršil ju je kamniški podobar, g. Fr. Ks. Tončič. Sohi sta v svojem izruhu prav dobrati. Dasi so za naš ukus rabljene morda malo prezive barve, priznati treba g. Tončiču, da je znal vdihniti mrtvi suvi dovolj življenja ter podati slovenskima sposoloma, zlasti v obrazu, prav značilnih potez. Kipa ostaneta izpostavljeni do konca tedna.

— (Nepreviden voznik) pustil je včeraj po poludne vprežene konje pred Stravovo gostilno v Stepanji vasi in je pol v gostilni z večjo družbo. Konji so se spisseli in dirjali naprej po cesti v mesto, dočim se je mešeter Možina vozil za splošnimi konji z izvčekom; konji so prišli v najbušem diru na Maestni trg in zavili v Špitalske ulice in na Marijin trg, kjer jih je kaznjeneč Ivan Železnik vjet in ustavil. Konji so bili Franca Komša, posestnika na Poljanski cesti št. 71. Nesreča se ni pripetila nobnsa, dasi so bili pešci na ulicah koder so dirjali konji, v veliki nevarnosti.

— (Gozdarsko društvo za Kranjsko in Primorsko) imelo bode dne 27., 28. in 29. junija t. l. svoje redno zborovanje, in sicer na Bledu.

— (Poročil) se je danes g. Leopold Fürsager, trgovac v Radovljici, z gosp. Reziko Janečevi in Podgorje. Čestitamo!

— (Protestantje v Tržiču) so si omislili posebno poslopje, v katerem se bode zanjeopravljala božja služba. Ako bodo protestantje

spoštovali katoliško vero in katoličane, katoličani pa protestantsko vero za protestante, živeli bodo lahko v prijateljstvu in se ni bati verskih bojev, niti sploh slabih posledic.

— (Najdena sukna) Prve dni maja se je na glavni cesti skozi Del. Logatec našla vrhova sukna, katero je najbrž izgubil kak kramar, vozeč se v Idrijo na semenj. Lastnik najdena sukna naj se oglaši pri g. T. Tollazziu v Del. Logateci.

— (Samomor.) Milnar France Brabant iz Šušice je skočil te dni tam, kjer se izteka Sora v Savo, v vodo in utonil.

— (Osebna vest) Trgovinsko ministerstvo imenovalo je absolviranega pravnika dra. Frana Dorčića v Gradec poštnim konceptnim vežbenikom v Trstu.

— (V nadvojvode Ivana jami,) imenovanji Huda luknja, katera leži na cesti iz Velenja v Slov. Gradec, bo na binkoštni pondeljek dne 7. junija popoludne običajna vsakoletna veselica.

— (Umrl) je v Trstu doiglečni sotrudnik tržaške „Ennosti“ g. Avgust Kermavner. Naj v miru počiva!

— (Boj za slovensko šolo v Trstu) „Ennosti“ pise slovenski rodiljub: „Dne 5. maja so bili poklicani na magistrat propopodpisanci štirih prošenj za slovensko šole v Trstu. Ker vem, da ljudje pričakujejo ustrepcno in bi radi vedeli, kaj da so opravili dotičniki, usojam si naznaniti, da niso opravili ničesar in da bodo poklicani v kratkem zopet. Prečitali so se jim neki spisi, v katerih trdi občina, da imamo šol v okolici, lepih cest in da v mestu sploh ne trabimo slovenske šole — kar so nam povedali že stečrat. N-še stališče je dovolj in jasno označil naš dični dr. Gregorin in ni treba drugih izjav. Ako bi pa hoteli dodati še kaj, morali bi ponavljati zopet (kakor to eni delajo): Ako so ceste po okolici lepe in kratke, tako naši otroci lahko (?) zbabajo v okoliške šole — zataj so pa oni napravili baš v onih okoliških šolah svoje laške oddelke?!! Kolikor je iz mesta v okolico, ravno tolko je iz okolice v mesto!! Dr. Frühbauer, magistratov delegat, nam je rekel: „Po vsemi priznajemo pravico do slovenske šole, toda tu nam gre za obstanek, tu treba pustiti vse na strani. Ker, ako bi prišlo do tega, da bi vam morali dati le jedno šolo, bilo bi po naš. (!!) Vi bi se ne zadovoljili z jedno, nego bi jih zabevali več in več tako, da bi se poslovenile vse naši meščanske šole. Zato se branimo mi na svoji zemlji, v svoji hiši, kakor bi to tudi vi storili v sličnem slučaju“. Podpisani sem odgovoril, „da mi ne odnemamo; ako ne bodo zadoščale te štiri prošnje, jim nepravimo jedno s 5000 podpisom; da mi ne moremo utazovati v tuji hiši, ker ta hiša je tudi naša. N-jih pradejde so pa nem jo zasedi: le po zvijači, kakor je jež za sedel hiščino lukejo; da mi smo tu avtohtonno ljudstvo, a da oni so priseljeni koloni itd.“ Ko je videl, da mu Kandlerjeva zgodbina slabo služi, zavrnjil je: „Instante adesso comandemo noi!“ (za sedaj ukrasimo mi). Slovenci in Slovence: „Ne udajmo s-!“

— (Italijani so zopet užaljeni) v svojih narodnih čutish, ker se je vrnila obravnava proti slovenskim Krežbam, o katerih odsodbi smo včeraj poročali, v slovenščem in ne v italijanskem jeziku. Tako uževajo Laški ravnoopravnost. Slovenci pa bodo skrbeli, da je rezusajo drugade. Načeli jih bodo, spoštovati nas in pravice našega jezika, če ne iz lepa, pa iz grda.

— (Hrvatsko letoviče in zdravišče) krasna Plitvička jezera, na katera vnovič opozarjamo slovensko občinstvo, je dobro sedaj še svoje glasilo. Odbor društva (pod predsedstvom grofa Pejacsevicha) za urejanje in oplešanje že itak divnih Plitvičkih jezer je zasedel z mescem majem izdajati časopis, mesečnik Plitvička jezera, v hrvaškem in francoskem jeziku. List bodo opozirjal na omrežje kraj zlasti turistični svet.

— (Rusko darilo našemu cesarju) Avstrijsko ogrska poseloma v Novgorodu bo poslata v kratkem deputacijski našemu cesarju ter mu izročila v spomin na zadaji obisk Rusije kresno, a tudi originalno darilo. To darilo bo meter visoka uva v obliki gotškega stolpa, ki kaže uro, dneve in izpremembe luna. Vsaki dan ob 12. uri po dnevi in ob 9. uri zvečer se odpre vrata na stoipu in na balkon predeta car Nikolaj II. in cesar Franc Josip I. s sijajnim spremljstvom. Hkrati zavira godba v uru rusko in potem avstrijsko himno. Počobi obeh vladarjev ostaneta kakš 3 minute na verandi, se sprehtjati sicer ter tja in se iz nova učakneta v stolp. To uro je npravil v Rusiji živeč Avstrijec.

— (Vihar v Lvovu) V nedeljo je divjal v Lvovu strahovit vihar. Podrl je več streh, nebroj vos ter poleml na tisoče šip in mnogo dreves.

— (Ljubosumen nadporočnik) Neki naški nadporočnik na Durasu seznanil se je bil z lepo nataškarico, ter se vanjo neizmetno zaljubil. Nataškarica pa ga ni marala, nego ljubila nekega dijaka. To je nadporočnika seveda jezilo. Šel je včeraj na stanovanje dekletovo, in dobivš tam svojega tekmeča, ga je z nekim železnim orodjem večkrat udaril po glavi takoj silo, da se je dijak brez zavesti in ves krvav zgrudil na tla. Seveda je ranjenec ovadil vojaški oblasti. Prešernost nekaterih častnikov preseza že res vse moje.

* (Bulgarski dvorni vlak) ki je peljal bulgarskega kneza in kneginjo v Pariz k pogrebu vojvodine Alečonske, bi bil kmalu žrtva nepazljivosti. Blizu postaje Jagodine, meji Nišem in B-lim gradom, pridril se je nasproti dvornemu separatenemu vlaku nekaj poštni vlak. K sreči sta zapazila bližnjo veliko nesrečo še pravočasno strojvodji, ki sta vlaka ustavlja. Vendar sta vlaka zadela drug v druga s toliko silo, da se je stroj poštega vlaka pokvaril in da se je vse posodje v jedilnem salonu dvornega vlaka raztilo. Prav malo je manjšalo in Bolgari bi bili brez vladarja!

* (Kralj Siamski) se je pripeljal s svojo ladjo „Mahachakri“ v spremstvo sinov in bratov v Benetke. Vojvoda benečanski ga je pozdravil imenom kralja, vse ladje pa so bile v zastavah. Velikanska množica je spremjevala in pozdravljala kralja povsod. Kralj govoril angleško.

* (V italijanskih ječah) se dogajajo zadnjih deset let grozna budidelstva. Umeri političnih obsojencev in aretovancev niso več redki, a izvršujejo se v prid sedanjam trhličnemu sistemu, sistemski korupciji in brezvestnega izsesevanja ljudstva. V soboto se je v italijanskem parlamentu razkril nov grozen slučaj. Policija je pred kratkim aretovala socijalista Frezzija prav brez uzroka. Teden dñij potem je Frezzi umrl. Policija je najprej rekla, da je Frezzi umrl za srčno klapo, potem, da se je obesil, a komisija vsečeliških profesorjev-zdravnikov je dograla, da je bil Frezzi kruto trpinjen, ker ima več polomljenih kostij, in naposlед z 22 udarci po glavi ubit. Proti morilcu se je seveda začela preiskava, a batil se jim ni ničesar.

* (Laški berači) so priznani kot tako nadležni, tako, da se lahko merijo z vsemi njih drugorodnimi tovariši. To se je posebno dobro pokazalo te dni, ko sta se mudila v Benetkah laški prestolonaslednik in njega soprog. Tekom treh dñij sta dobila 1100 pisemnih prošenj za podporo, povrh so jih pa berači še nadlegovali, kateri sta se pokazala. Nekateri berači so se z gozdolaci paljali za njima, in je šest teh starih ljudi padlo v morje, jeden berač pa je kar plaval za gondolo in vrgovanje svojo prošnjo!

Darila:

Uredništvo našega lista so poslati: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Č. gg. svetje na ženitovanju gosp. Ferda Karisa v Planini dne 16. maja 30 krov. — Družba gg. svatov, stavečih srebrno poroko horovniškega rodoljuba, 20 krov. Skupaj 50 krov Živelji rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 18. maja. Poslanska zbornica ni do 1/3. ure mogla začeti razprave o točkah dnevnega reda. Levica je v zvezi s Schöne rerjem tako razgrajala in uganjala tako obstrukcijo, da je bilo vsako delo nemogoče. Najprej je večkrat zahtevala glasovanje po imenih, potem pa je predlagala odmor po 10 minut. Ko se je končno začelo prvo čitanje zakona o sodnih pristojbinah, in je hotel Schucker govoriti, začeli so Nemci razgrajati in so celo uro razgrajali.

Dunaj 18. maja. Češki klub je vladil sporočil svojo nezadovoljnost z izvrševalnimi predpisi k jezikovnim naredbam, katere je vladila izdala, ne da bi se bila prej posvetovala s češkimi poslanci. Danes opoludne so se voditelji češkega kluba sešli z grofom Badenijem na posvetovanje o tej stvari.

Atene 18. maja. Včeraj se je zbrala turška vojska, broječa blizu 30.000 mož, pred Domokosom, in začela naskakovati grške pozicije. Unela se je bitka.

Atene 18. maja. Po včerajšnji bitki pri Domokosu je grška vojska zapustila svoje pozicije in se umaknila z bojišča, dasi je baje dosegla v bitki velike uspehe.

Pariz 18. maja. V tukajšnjih političnih krogih prevladuje mnenje, da je Turčija zategadelj stavila uprav neizpolnjuje pogoje miru, ker hoče vojno proti Grški nadaljevati. Vedoč, da je grška vojska desorganizirana in demoralizirana in zanjo se na svojo moč, upa sultana, da doseže z novimi zmagami velikanski moralni uspeh v vseh mohamedanskih krajih. Zategadelj tudi ni upati, da privoli v ohranitev sedanje grške posesti. Evropska diplomacija bodo pač zahtevala, naj se ohrani status quo, ali sultana se s tem ne zadovolji. Politični krogovi so radi tega v velikih skrbih in se boje, da bodo pogajanja s sultonom jako dolgotrajna in da zamorejo naposlед razgnati celo evropski koncert.

Iz uradnega lista.

Izvrsilne ali eksekutivne dražbe: Ivane Furjan in drugov posestva v Metliki, cenjena 4000 gld., in Janeza Pezdirca zemljišče v Draščah, cenjeno 130 gld., (oba v drugič) dne 22. maja v Metliki.

V konkursno maso L. Medena v Cerknici spadajoče premičnine (skladišče mešanega blaga i. t. d.), cenjene 3038 gld. 62 kr., dne 22. maja in 5. junija v Cerknici.

Marije Prešeren posestvo v Semiču, cenjeno 1095 gld., dne 22. maja in 25. junija v Metliki.

Franceta Mlakarja zemljišče v Čatežu, cenjeno 290 gld. 25 kr., dne 22. maja in 25. junija v Trebnjem.

Jakoba Selana posestvo v Vnajnjih Goricah, cenjeno 2340 gld., dne 22. maja in 25. junija v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	73°6	10°7	sl. jvzh.	jasno	
18.	7. zjutraj	73°7	6°0	sl. vzjvzh.	meglja	0°0
*	2. popol.	73°8	20°0	sl. jvzh.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 12°4°, za 1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18 maja 1897.

Skupni državni doig v notah	101	gld. 95	kr.
Skupni državni doig v srebru	101	90	z.
Avtstrijska zlata renta	122	70	z.
Avtstrijska kronska renta 4%	100	90	z.
Ogrska zlata renta 4%	122	40	z.
Ogrska kronska renta 4%	99	80	z.
Avtro-ogrške bančne delnice	957	—	z.
Kreditne delnice	362	40	z.
London visna	119	55	z.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	65	z.
20 mark	11	73	z.
90 frankov	—	52 ^{1/2}	z.
Italijanski bankovci	45	35	z.
C. kr. sekini	—	65	z.

Dne 17. maja 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	155	gld. 50	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	192	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	65	z.
Zemlj. obč. avstr. 4 ^{1/2} % zlati zast. listi	99	80	z.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	—	z.
Ljubljanske srečke	22	25	z.
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	—	z.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	50	z.
Tramway-drašt. volj. 170 gld. a. v.	428	—	z.
Papirnatи rubeli	—	66 ^{2/3}	z.

Bogu vsemogočnemu se je dopalo, našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

Josipa Lubey

c. kr. finančne straže nadkomisarja v p. in nadzornika deželne naklade

po dolgi, mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, danes dopoludne ob poludnjosti ur, v 67. letu njegove dobe, k sebi poklicati.

Pogreb bode v četrtek, dne 20. t. m., ob 5. uri popoludne iz hiše žalosti, Marije Terezija cesta Štev. 14.

Sveti maše zadašnice se bodo brale v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

Nepozabni rajnik se priporoča v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 18. maja 1897.

Ana Lubey roj. **Kotzbeck**, soproga, — **Ana Josin** roj. **Lubey**, **Josipina Lubey**, hčeri — **Emanuel Josin**, c. kr. dež. plač. urada oficjal, zet. — **Anita, Mano in Magda Josin**, (729) vnuki.

Priporočam se vsem krömarjem, posestnikom in drugim, koji več vina potrebujejo. Podpisani imam

jako dobro črno vino

cenejše in dražje. Pošiljal bi ga v svojih posodah od 60 do 300 litrov. Liter vina je po 16, 18, 22 in 26 kr. a. v.

Jurij Bole posestnik v Pulju, Via Giovia št. 42.

Leopold Fürsager
trgovec

Rezika Janc

poročena.

dné 18. maja 1897.

Radovljica

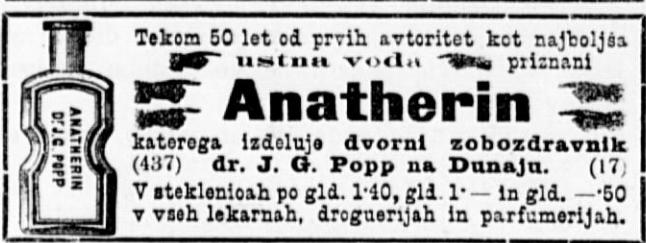
Izboren Schwarzenbergov sir

pr 100 kg 25 gld., v poštnih zaboljih netto à 4 kg franko gld. 1·48 za zaboljek, vzorci brezplačno, pr poroča najbolje (642-5) parna sirarna Rzeszów.

4 dekleta

v starosti 14–16 let, vzprejmó se za lshko in trajno delo. — Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

(716-2)

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (17)

V steklenicah po gld. 1·40, gld. 1— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

(716-2)

Ob 12. ur 5 min. po osobični vlak v Trbiš, Beljak, Osikevec, Franzensfeste, Ljubno; čes Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, na Dunaju via Amstetten. — Ob 7. ur 5 min. ajtraj osobični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čes Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Iseru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz; čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, Budejvice, Planj, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlovce vari, Prago, Lipško. — Ob 11. ur 50 min. dopoludne osobični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj; čes Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Iseru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz; čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, Budejvice, Planj, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlovce vari, Prago, Lipško, Unaj via Amstetten. — Ob 7. ur 46 min. sicer osobični vlak v Lescce-Bled.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

(15-112)

Ob 12. ur 5 min. po osobični vlak v Trbiš, Beljak, Osikevec, Franzensfeste, Ljubno; čes Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, na Dunaju via Amstetten. — Ob 7. ur 5 min. ajtraj osobični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čes Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Iseru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz; čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, Budejvice, Planj, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlovce vari, Prago, Lipško, Unaj via Amstetten. — Ob 4. ur 2 min. popoludne osobični vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čes Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Iseru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz; čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, Budejvice, Planj, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlovce vari, Prago, Lipško, Unaj via Amstetten. — Ob 4. ur 12 min. sicer osobični vlak v Lescce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. ur 15 min. ajtraj mesani vlak. — Ob 12. ur 56 min. popoludne mesani vlak. — Ob 6. ur 56 min. sicer mesani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

(15-112)

Ob 6. ur 52 min. ajtraj osobični vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograd, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Celovec, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste. — Ob 7. ur 55 min. ajtraj osobični vlak z Lescce-Bled. — Ob 11. ur 30 min. dopoludne osobični vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovce vari, Heb, Marijine vari, Planj, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genova, Curih; čes Klein-Reidling v Steyr, Linc, Budejvice, Planj, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlovce vari, Prago, Lipško, Unaj via Amstetten. — Ob 4. ur 57 min. popoludne osobični vlak z Dunaja, Ljubno, Selthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel. — Ob 9. ur 56 min. sicer osobični vlak z Dunaja via Amstetten in Ljubno, čes Ljubljana, Prague, Francovce vari, Karlovce vari, Heb, Marijine vari, Planj, Budejvice, Linc, Steyr, Solnograd, Beljak, Celovec, Pontabel.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. ur 19 min. ajtraj mesani vlak. — Ob 2. ur 32 min. popoludne mesani vlak. — Ob 8. ur 36 min. sicer mesani vlak.

Prihod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

(15-112)

Ob 7. ur 28 min. ajtraj, ob 2. ur 5 min. popoludne, ob 8. ur 50 min. sicer, ob 10. ur 26 min. sicer. (Poslednji vlak je ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) in Kamnik.

(15-112)

Ob 6. ur 56 min. ajtraj, ob 11. ur 8 min. dopoludne, ob 6. ur 50 min. sicer, ob 9. ur 56 min. sicer. (Poslednji vlak je ob nedeljah in praznikih.)

tudi začetnika ali izvezbanega koncipienta, vzprejme takoj v svojo pisarno notar na Dolenjskem. Stenograf ima prednost. — Ponudbe na upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

(724)

Notarskega kandidata

Na prodaj je dobro ohranjen

biljard

pripraven tudi za gostilne na deželi. — Več pove

Josip Kramar, kavarnar v Ljubljani, Dunajska cesta št. 5.

(728-3)

Lepa stanovanja in prodajalnico

oddajam v novo zidanhi hiši v Gospodskih ulicah št. 7 (na voglu Židovske steze) s 1. avgustom v najem. Natančneje pri **M. Kunecu**, Gradišče št. 5.

(706-3)

Knjigovedja

popolnem izurjen v svoji stroki, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožen, vzprejme se takoj. Plača po dogovoru od 700—900 gld. na leto. — Več pove iz prijaznosti upravnštvo „Slovena“.

(689-3)

Hiša v tako dobrem stanu,